

ชื่อวิทยานิพนธ์	การแสดงภาวะผู้นำของพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ตามการรับรู้ของหัวหน้าหอผู้ป่วย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ และ เพื่อนร่วมงาน โรงพยาบาลทั่วไป เขต 8
ผู้เขียน	นางศุภพร ศรีพิมาน
สาขาวิชา	การบริหารการพยาบาล
ปีการศึกษา	2552
บทคัดย่อ	

การวิจัยเชิงบรรยายครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแสดงภาวะผู้นำของพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ตามการรับรู้ของหัวหน้าหอผู้ป่วย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ และเพื่อนร่วมงาน โรงพยาบาลทั่วไป เขต 8 และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการรับรู้ของหัวหน้าหอผู้ป่วย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ และเพื่อนร่วมงาน ในโรงพยาบาลทั่วไป เขต 8 จำนวน 6 โรงพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการและ เพื่อนร่วมงาน กลุ่มละ 105 คน รวม 315 คนกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าหอผู้ป่วยแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด กลุ่มตัวอย่าง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการและเพื่อนร่วมงานใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายในหอผู้ป่วยเดียวกับหัวหน้าหอผู้ป่วย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถาม การแสดงภาวะผู้นำของพยาบาลวิชาชีพชำนาญการตามกรอบแนวคิด ของคูซส์และโพสเนอร์ (Kouzes & Posner, 2003) เครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index: CVI1) ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 เท่ากับ 0.83 และตรวจสอบค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรประสิทธิ์แลฟา ของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.97วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบคะแนนของหัวหน้าหอผู้ป่วย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ และเพื่อนร่วมงาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยการแสดงภาวะผู้นำของพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 8 ตามการรับรู้ของหัวหน้าหอผู้ป่วย ($M=4.15$, $SD=.44$) พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ($M=4.09$, $SD=.53$) และเพื่อนร่วมงาน ($M=3.82$, $SD=.53$) โดยรวมอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการแสดงภาวะผู้นำของพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ระหว่างการรับรู้ของหัวหน้าหอผู้ป่วย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ และเพื่อนร่วมงานโดยรวมและรายด้านและด้านการปฏิบัติงานด้วยความท้าทายและกล้าเผชิญ ด้านการกระตุ้นให้สร้างวิสัยทัศน์ในการทำงาน ด้านการเสริมสร้างพฤติกรรมการทำงานให้คนอื่นได้แสดงความสามารถ ด้านการเสริมพลังใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) ยกเว้นด้านการทำตนเป็นต้นแบบในการปฏิบัติงานให้กับบุคคลอื่นตามการรับรู้ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาล เพื่อเตรียมให้เป็นผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำในอนาคต

